

תשורה

משמחת נישואין

של

יהודה וחנה

לזין

אם אתם רוצים להזדווג
בית אמוס
משיבות אתי
א.ש.

יום חמישי, ג' ניסן, ה'תשס"ז

בס"ד

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב מ' יהודה שי' עב"ג הכלה מרת חנה תחי'.

התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתנו, ידידנו ומכרינו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו ולברך את צאצאינו שיחיו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בתור הבעת תודה לבבית והוקרה לכל הנוטלים חלק בשמחתנו, מוגשת בזה תשורה מיוחדת – מיוסד על הנהגתו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ שחילק 'תשורה' בחתונת הרבי – הכוללת אגרות קודש למשפחת החתן והכלה, אגרות ומענות קודש מכ"ק אדמו"ר מה"מ בפירסום ראשון.

הא-ל הטוב הוא ית' יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית שנזכה ללכת משמחה זו לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם", בהתגלותו המיידית של הרבי.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

בברכת חג פסח כשר ושמח

הורי הכלה
אברהם וצפורה סימפסאן

הורי החתן
משה חיים ודאבא לוין

זקניהם

הרה"ח הרה"ת ר' שלום מנחם מענדל זוגתו מרת רחל שיחיו סימפסאן

ומרת שרה רעלקא תחי' וולוסוב

יהודה וחנה שיחיו לוין

אניי: משה נ"י שאלתי ובקשתי לעורר רוח טהרה בלבו הט[ה]ור לחעביר על מידותי על כן
לכבוד מן הטלבה ובקשתי מחיה ברבים מהעביר מן יאיר קודם יהי הכרזת ולעשות זאת ולמען
השלי כן אין של ויצא מתוך מריבה ח"ו ובקשתי ממחלוקת לש"ש אשר חזק הברור והלאורה ממשלות לש
הרהיטותי ומהם ומנובו בטחום שרברי אלה המועטת יחזיקו המורה ויהיו ארבע אצרי ואלא שליכס
אחרי גיון ח"ו קצרות ואשר של של אצרי כנס גברתק רש וטובתו מונה באורגון

עשיתי עשיתי עשיתי
עשיתי עשיתי עשיתי
עשיתי עשיתי עשיתי

אפולס ביה סלו סייאל אל ונע
ע ויאלו

לידידי מו' משה נ"י שאלתי ובקשתי לעורר רוח טהרה בלבו הט[ה]ור לחעביר על מידותי
כמארז"ל כל המעביר על וכו' ולהיות מן הנעלבין] ולבקש מחילה ברבים מהנגיד מו'
מאיר נ"י קודם יה"כ הבע"ל [יום הכיפורים הבא עלינו לטובה] ולעשות זאת למעני ולמען
השלקם] כי אין שלו' יוצא מתוך מריבה ח"ו ובפרט ממחלוקת לש"ש [לשם שמים] אשר רוב
הצרות והתלאות הן ממחלוקת לש"ש הרחמן יצילנו נמנה ומגודל בטחוני שדברי אלה
המועטתם] יחזיקו המרובין] ויהיו לרצון אמרי פי ולא ישליכס אחרי גיון ח"ו קיצרתי
ואומר שלו' שלו' מאדה"ש [מאדון השלום] כנפש תדרשנו ד"ש [דורש שלומן] וטובתו מלונ"ח
[מלב ונפש חפצה] שניאור זלמן

ואילו שלוש השורות שמשמאל,
הכתובות בשפה הרוסית,
נכתבו ע"י אחר:
לאדון יהודי משה מורדוכוביץ [בן מרדכי] מייזליש בוילנא.

שתי השורות שמימין נכתבו אף הן
- מעבר לדף -
בגוף כתב יד קודש אדמו"ר הזקן:
לחרבני מו"ה משה מייזליש שמש ונאמן
דקן הלת] ווילנא

תשורה משמחת נישואין - ג' ניסן ה'תשס"ז

לויין- קליין- ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

מכתב ברכה
מכ"ק אדמו"ר מה"מ
להורי החתן
לרגל חתונתם

ב"ה, יג' שבט תשמ"א'
ברוקלין, נ. י.

האברך הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה' משה חיים שי'
וב"ג חי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם
ליום טו' שבט הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב
מזל טוב ושנהי' בשעה טובה ומוצלחת ויבנו
בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה
והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי
תורת החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

מכתב ברכה
מכ"ק אדמו"ר מה"מ
להורי הכלה
לרגל חתונתם

סגמפסאן- וואלאסאוו-

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, יג' אייר תשמ"ב
ברוקלין, נ. י.

האברך הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה' אברהם שי'
וב"ג חי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם
ליום יו"ד סיון הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב
מזל טוב ושנהי' בשעה טובה ומוצלחת ויבנו
בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה
והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי
תורת החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

יהודה וחנה שיחיו לוין

לוין - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

מכתב ברכה
מכ"ק אדמו"ר מה"מ
לרגל הולדת החתן

בי"ה, כ' אייר תשמ"ג
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ
מוה' משה חיים שי

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אשר נולד להם בן למזל טוב,

הנה יה"ר מהשי"ת שיכניסוהו לבריתו של אברהם
אבינו, וכשם שיכניסוהו לברית כן יכניסוהו לתורה
ולחופה ולמעשים טובים, ויגדלו ביחד עם זוג' תי'
מתוך הרחבה.

בברכת מזל טוב

סימפסאן - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

מכתב ברכה
מכ"ק אדמו"ר מה"מ
לרגל הולדת הכלה

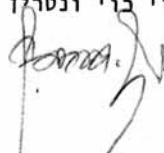
בי"ה, ו' ניסן תשמ"ה
ברוקלין, נ. י.

הרה"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ
מוה' אברהם שי

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אשר נולדה להם בת למזל טוב
ונקרא שמה בישראל חנה ^{ת"ת}
הנה יה"ר מהשי"ת שיגדלה ביחד עם זוג' תי'
לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה.

-ידוע מכ"ק אדמו"ר (מוהרשי"ב) נ"ע, אשר
מנהגנו הוא לאמר גם בלידת בת לתורה ולחופה
ולמעשים טובים, ע"פ מרז"ל (ברכות יז' א) נשים
במאי זכייין באקרוי' כו' באחנוי' כו' ונטרין כו'.

בברכת מזל טוב

הגישה הנכונה להצעת שידוכין

כפי שנראה לי מצבה, ואפילו על פי תיאורה העולה שהיא, איני רואה כל יסוד לפחד או אפילו לעצבנות וכיוצא בזה. סיכום מצבה: באה למדינה שסדרי החיים בה שונים בתכלית מאלו אשר חונכה והורגלה בהם, למרות זה הצליחה להסתדר בעבודה הנותנת גם סיפוק נפשי, נוסף על ענין הפרנסה כפשוטה.

הוריה מעבר לים, אין לה כאן קרובי משפחה שיתענינו בעניני שידוכין למרות זה הכירה, על ידי התענינות קרובים - ברוח, כמה בחורים [אשר בטח (ודלא ככתבה) היו ביניהם כאלו שראוי להמשיך בהיכרות אתם על מנת לברר יותר יחסה לשידוך כזה]

אלא - וזוהי הנקודה היחידה אשר, לעת עתה, אינה בסדר: רצתה בדוקא להפגש עם כזה שבמבט כזו-אינה הצליחה לעצבנות. דאיתא אחרות: דלא יסון פאה הצעות אשר כדאי שתתענין בהן מאלו שכבר הוצעו או שיציעו בעתיד הקרוב. אבל מוכרח שתתנהג כמו שנוהגת כל אחת ואחת - שכמו שמכיר האדם את עצמו שאינו שלם בתכלית, כך מבין הוא שגם זה שנפגש אתו - טבעי הוא שלא יהי' שלם בתכלית. ומתבונן בו - שבענינים עקרים יהי' בסדר. ובטפלים - מה טוב אם מזדמן, אבל אין זה תנאי לעצם הדבר.

ותיכף שתחליט בעצמה על גישה האמורה לעניני שידוכין - יחול שינוי עקרי, ובמילא יוטב גם מצב רוחה, יסתלקו ההפרעות וכו'. והעיקר - תמצא את בן גילה.

כפי שנראה לי מצבה, ואפילו על פי תיאורה שלה הנ"ל, איני רואה כל יסוד לפחד או אפילו לעצבנות וכיוצא בזה. סיכום מצבה: באה למדינה שסדרי החיים בה שונים בתכלית מאלו אשר חונכה והורגלה בהם, למרות זה הצליחה להסתדר בעבודה הנותנת גם סיפוק נפשי, נוסף על ענין הפרנסה כפשוטה.

הוריה מעבר לים, אין לה כאן קרובי משפחה שיתענינו בעניני שידוכין למרות זה הכירה, על ידי התענינות קרובים - ברוח, כמה בחורים [אשר בטח (ודלא ככתבה) היו ביניהם כאלו שראוי להמשיך בהיכרות אתם על מנת לברר יותר יחסה לשידוך כזה]

אלא - וזוהי הנקודה היחידה אשר, לעת עתה, אינה בסדר: רצתה בדוקא להפגש עם כזה שבמבט כזו-אינה הצליחה לעצבנות. דאיתא אחרות: דלא יסון פאה הצעות אשר כדאי שתתענין בהן מאלו שכבר הוצעו או שיציעו בעתיד הקרוב. אבל מוכרח שתתנהג כמו שנוהגת כל אחת ואחת - שכמו שמכיר האדם את עצמו שאינו שלם בתכלית, כך מבין הוא שגם זה שנפגש אתו - טבעי הוא שלא יהי' שלם בתכלית. ומתבונן בו - שבענינים עקרים יהי' בסדר. ובטפלים - מה טוב אם מזדמן, אבל אין זה תנאי לעצם הדבר.

ותיכף שתחליט בעצמה על גישה האמורה לעניני שידוכין - יחול שינוי עקרי, ובמילא יוטב גם מצב רוחה, יסתלקו ההפרעות וכו'. והעיקר - תמצא את בן גילה.

כפי שנראה לי מצבה, ואפילו על פי תיאורה שלה הנ"ל, איני רואה כל יסוד לפחד או אפילו לעצבנות וכיוצא בזה. סיכום מצבה: באה למדינה שסדרי החיים בה שונים בתכלית מאלו אשר חונכה והורגלה בהם, למרות זה הצליחה להסתדר בעבודה הנותנת גם סיפוק נפשי, נוסף על ענין הפרנסה כפשוטה.

הוריה מעבר לים, אין לה כאן קרובי משפחה שיתענינו בעניני שידוכין למרות זה הכירה, על ידי התענינות קרובים - ברוח, כמה בחורים [אשר בטח (ודלא ככתבה) היו ביניהם כאלו שראוי להמשיך בהיכרות אתם על מנת לברר יותר יחסה לשידוך כזה]

אלא - וזוהי הנקודה היחידה אשר, לעת עתה, אינה בסדר: רצתה בדוקא להפגש עם כזה שבמבט כזו-אינה הצליחה לעצבנות. דאיתא אחרות: דלא יסון פאה הצעות אשר כדאי שתתענין בהן מאלו שכבר הוצעו או שיציעו בעתיד הקרוב. אבל מוכרח שתתנהג כמו שנוהגת כל אחת ואחת - שכמו שמכיר האדם את עצמו שאינו שלם בתכלית, כך מבין הוא שגם זה שנפגש אתו - טבעי הוא שלא יהי' שלם בתכלית. ומתבונן בו - שבענינים עקרים יהי' בסדר. ובטפלים - מה טוב אם מזדמן, אבל אין זה תנאי לעצם הדבר.

ותיכף שתחליט בעצמה על גישה האמורה לעניני שידוכין - יחול שינוי עקרי, ובמילא יוטב גם מצב רוחה, יסתלקו ההפרעות וכו'. והעיקר - תמצא את בן גילה.

אודות התוועדות מיוחדת לחתנים

הנ"ל קשה, כדי שלא לבייש הקודמים שלא השתתפתי בהאופרופעניש - אבל כדי לפייסם - שני החתנים - אתן מהנשמר אצלי מכוס של ברכה דחה"ש [=דחג השבועות], זמן נישואי הקב"ה וכן"י [= וכן"י ישראל], בשטומו"צ ולנס"ו [= בשעה טובה ומוצלחת ולנצח סלה ועד].

לאחד שביקש מהרבי שיערוך התוועדות מיוחדת בשבת-קודש לרגל האופרופעניש דשני חתנים, ענה הרבי:

הנ"ל קשה, כדי שלא לבייש הקודמים שלא השתתפתי בהאופרופעניש - אבל כדי לפייסם - שני החתנים - אתן מהנשמר אצלי מכוס של ברכה דחה"ש [=דחג השבועות], זמן נישואי הקב"ה וכן"י [= וכן"י ישראל], בשטומו"צ ולנס"ו [= בשעה טובה ומוצלחת ולנצח סלה ועד].

נישואי הקב"ה ובני ישראל

הנ"ל קשה, כדי שלא לבייש הקודמים שלא השתתפתי בהאופרופעניש - אבל כדי לפייסם - שני החתנים - אתן מהנשמר אצלי מכוס של ברכה דחה"ש [=דחג השבועות], זמן נישואי הקב"ה וכן"י [= וכן"י ישראל], בשטומו"צ ולנס"ו [= בשעה טובה ומוצלחת ולנצח סלה ועד].

ת"ח ת"ח
 = תשואות חן תשואות
 חן] על החד"ת
 =החידושי תורה],
 ובפרט שמיוסדים
 בפנימיות התורה, תורת
 הבעש"ט ותלמידיו וכו'
 - אשר לכשיפוצו
 מעינותיו חוצה קאתי
 מר, דא מלכא משיחא
 (אגה"ק דהבעש"ט
 המפורסמת)

ובנישואין דבנ"י ה"ז [= הרי-זה] גילוי כח
 הא"ס בעוה"ז [= האי-סוף בעולם-הזה]
 הגשמי (קונטרס שמח תשמח - תרנ"ב) [ז],
 לכ"ק אדמו"ר מהורש"ב ע'.. [סה"מ תרנ"ז ע'
 קעו ואילך] וכנאמר בברכת נישואין בנין עדי
 עד.

ולהעיר אשר הגאולה ע"י מ"צ [= על-ידי
 משיח צדקנו] - ה"ה כמחז"ל [= הרי-היא
 כמאמר חכמינו ז"ל] (שמו"ר ספ"ו) נישואי ה'
 ובנ"י לאחרי האירוסין במ"ת [= במתן-תורה],
 המשכה בפנימיות דוקא ולעולם ועד, ביום
 הוא יהי' (ל"ת להאריז"ל עה"פ)

בקושי התירו לאשה לצאת לעבוד

צריך לעיין בתורה (אוסף-אבות סנהדרין הודית כדלעין, היינו
 הנהלת הדין הנה, ולאומצ ג' וינע הולונת,
 וזה מתאים עם איש פ' פסוקה דת ארץ כנענה.
 קנאי הנידו אתהעם דעסן דמוז-כעסו דה'נער דע, כיון אנשיק י' דעם אנה
 איווצ איוודים, ולאסל הסעעיתם ג'דוקה וע'אוקה דעס.
 או-דעפי אלדור העין (העוסק דהתעסל ל'אור ה'תורה) צ'נעיתם ד'נסה האופמת
 או-כ'התעסקות הדעו ד'ברנסת דע, א'מיות הא'ת ד'אלו דעה כ'אן: א'הה ק'פומה
 ז'א י'ע'ג, א'י'ת א'ס'י'ת ו'נ'י'ת א'ק'ר א'ס'ת ד'נסת ה'די'ת.
 היש ד'נדון א'הם א'ח'ד א'ז'ק'י'ם ה'ת'?
 [אז'ן א'י'צ'ו'ע א'ת'ן: א'ש'ת ה'ת'ג' ס'ד'ן ע'ש'תה ו'ת'מ'כ'ו'ר ג'ו' - א'ר'ל ד'ו'פ'א'י א'י'ן ז'ה
 א'ס'ו'ת א'ת'נ'א'י'ם ה'ת'ג'י'ם א'ז'ע, א'ה'ל צ'נ'ע'ו'ת ו'פ'י'ז'ל]. א'ז'ע
 ע'ל'ג.

לאשה ששאלה על יציאה לעבודה, ענה הרבי:

עיקר תפקיד בת ישראל נשואה - להיות עקרת הבית כדבעי, היינו הנהלת הבית בכלל, ובמיוחד גידול וחינוך הילדים,

וזה מתאים ג"כ למש"נ [= גם-כן למה שנאמר] כל כבודה בת מלך פנימה.

בקושי התירו שתתעסק בעסק בחוץ - כשזהו בחינוך בני" (= בני ישראל), כיון שלנשים יש רגש אמהי מיוחד לילדים, ובמילא השפעתם גדולה ועמוקה יותר,

או - בכדי לפטור הבעל (העוסק בהתמדה בלימוד התורה) מדאגות פרנסה המוכרחת או - כשהתעסקות הבעל בפרנסת ב"ב [=בני-ביתו], למרות השתדלותו בזה כמש"נ [=כמו שנאמר]: שארה כסותה לא יגרע, אינה מספיקה וזקוק לעזר אשתו בפרנסת הבית.

היש בנדון שלהם אחד ממצבים הנ"ל?

[מובן שידוע מש"נ: אשת חיל גו' סדין עשתה ותמכור גו' - אבל בודאי אין זה סותר לתנאים הנ"ל הלקוחים משו"ע, מהל' צניעות וכיו"ב].

אזכיר עה"צ.

מקום הנחת תפילין-של-ראש של הרבי

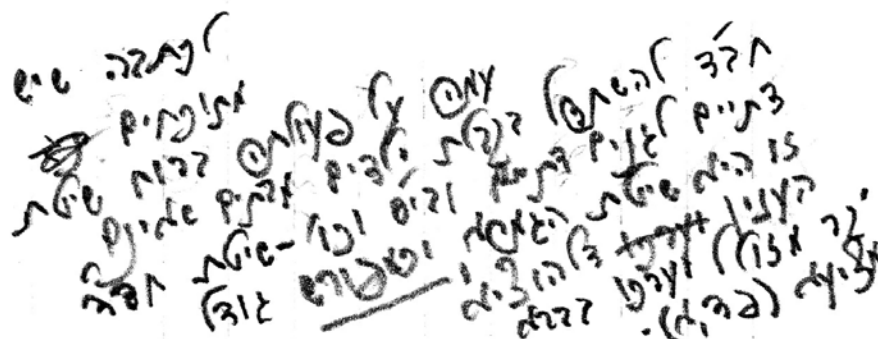

לאחד שכתב לרבי, שלמד בהלכות תפילין שהתפילין-של-ראש צריכים להיות מונחים במקום התחלת צמיחת השערות, ומכיוון שנראה לו שאצל הרבי הם מונחים למטה מהשיעור – שואל הוא מה לא היה נכון בהבנתו את לשון השולחן-ערוך?

על כך השיב לו הרבי:

מקום הנחת תפ"ר [= תפילין של ראש] – מובן שהוא כמש"כ בשו"ע [= כמו-שכתוב בשולחן-ערוך]. ומה שראה אשר אצל פ' [לוני] למטה מזה – הוא בטח מפני שאצל פ' אין שערות מלפניו ולכן בעמדו (הכותב) מרחוק קצת לא יכול להבחין שהוא כן מקום התחלת צמיחת שערות. כן אפשר שבפעם זו שראה ירד התפ"ר ממקומו מבלי שירגיש בדבר (אף שבכלל ממשמש בתפלו כדין).

ילדים שאינם דתיים בגנים דתיים

לכתבה שיש מתוכחים עמה על פעולתה ברוח שיטת חב"ד להשתדל בקבלת ילדים מבתיים שאינם דתיים לגנים דתיים ובי"ס [= ובית-ספר] וכו' – שיטת חב"ד זו היא שיטת הגמרא, וכמפורש גודל הענין דלהוציא יקר מזולל וערכו בבבא מציעא (פד, א).

קושיות ביהדות, נסיונות ופשרות ביהדות

האגרת שבעמוד הבא נכתבה כהוספה על אגרת שנכתבה באנגלית, על-מנת שתתורגם באנגלית, לאחרי שתורגמה האגרת, הוגהה שוב על-ידי הרבי.

לכתבה שלא תמיד מוצאה המענה לשאלות ששואלים אותה ראיות ליהדות ותומ"צ [= ותורה ומצוות] – פשוט שאין לה ליפול ברוחה מזה, כיון שאפילו זקנים שעוסקים כל ימיהם בת"ת [= בתלמוד תורה] לא כל השאלות יכולים לתרץ ומה פלא שאדם נברא אין ביכולתו להבין חכ'מת] ה' שגילה בתורתו עד תכליתה?! ופשיטא שאין זה צריך כלל לנגוע ח"ו בקיום המצות.

כשת[ת]בונן – תראה שרוב המקשים – זהו לא שמחפשים האמת, כ"א [= כן-אם] רוצים להצדיק א"ע [= את עצמם] (לפני אחרים וגם מצפונם) על שעזבו דרך חיים דאבותיהם וא"א [= ואבות אבותיהם] שכמה מהם מס"נ [= מסרו נפשם] על היהדות והם פרקו עול תומ"צ בשביל נוחיות החיים הגשמיים.

אינה צודקת בכתבה שצ"ל [= שצריך להיות] בסביבה בלתי דתית שזהו הדרך לבחון כחות עצמו – כי אדרבה כאו"א [= כל אחד ואחד] מתפלל ובתחלת היום ואפילו צד"ג [= צדיק גמור] ואל תביאנו לידי נסיון. אלא כשהקב"ה מזמין נסיון צ"ל חזק ולעמוד בנסיון. וכניסה לויכוחים – זהו תפקידם של רבנים וכו' – אבל לשאר אנשים הוא רק כשמוכרחים לזה.

כמובן צודקת בכתבה שא"א [= שאי אפשר] לעשות פשרות בתומ"צ (ואיך אפשרי פשרה בענין שהוא אמת, נתון מה' אמת!) ומה שא"ל [= שאמר לה] שיש פשרות וכמו שדוחין שבת מפני פקו"נ [= פיקוח נפש] – אי"ז [= אין זה] פשרה כלל, כ"א דין אמת כשאר דיני תו"א [= תורת אמת]: דין לצום ביוהכ"פ [= ביום הכיפורים], איסור לצום בשוי"ט [= בשבת ויום-טוב] ואיסור לצום למסוכן, איסור להבעיר אש בש"ק [= בשבת קודש], ציווי להבעיר אש להציל מסוכן וכן על המזבח בביהמ"ק [= בבית המקדש].

הסדר בהתגלות מלך המשיח והגאולה

כתב היד שבעמוד הבא הוא חלק מהאגרת המופיעה בעמוד זה, ואשר גם עליה תיקון בכתי"ק, והיא תשובה לכתב עיתונות שקרא על שיטתו של הרבי אודות סדר "אתחלתא דגאולה", ומאחר ולא הבין נכון את שיטת הרבי, ביקש להבין מספר נקודות.

בי"ה, כ"ף אדר תשמ"ב
הרוקלין

הו"ח אי"א נוי"נ פוסק בצ"צ כו'
מו"ה

שלום וברכה!

מאשרים בזה קבלת מכתבו בצירוף הפרופיס מהיום - שנכון נתקבלו לידי כ"ק אדמו"ר שליט"א, ומועתק בזה מה שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לכתוב בקשר למאמרו:

"בתמיהון הכי גדול קראתי הגאליס המצוי"ב, שם מייחס אלי דברים שמעולם לא אמרתי, היינו ששאלת אתחלתא דגאולה קשורה בהשאלה הצ"ל ניסים בהגאולה, או שאין בין ימיה"מ לעוה"ז אלא שעבוד מלכות. ולא עוד אלא שבדיבורי הבאתי המקור לדברי בציון הפרק ברמב"ם וההלכה בדיוק, וכ"כ פעמים. וגם נדפס - ובאותו הפרק עצמו כתוב שאצ"ל נסים בדוקא (וא"צ להביא מפיה"מ).

מה שאמרתי: הרמב"ם פוסק ברור סדר סיום הגלות בהלי מלכים פיי"א הי"ב-ג: אין שואלים ממנו (ממלך המשיח) "לא אות ולא מופת" (כ"א שיהי איש הוגה בתורה ועוסק במצות כו' ויכוף כל ישראל לילך בה כו' וילחום מלחמות ה' הי"ז בחזקת שהוא משיח (כצ"ל - ראה דפוסי הרמב"ם שלא קילקלה הצנזורה) אם עשה והפליח ונצח כל האומות שטביבו ונצח מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל (יעוין הסדר בכ"מ) הי"ז משיח בודאי ואם לא הצליח כו' בידוע שאינו (משיח, ולא גאולה וצריך לחכות) עד עת קץ. עיי"ש.

ישנו ענין בפ"ע: כשיחברר שזהו ודאי משיח - שבזה איתא בהמשך הרמב"ם שהבאתי (רפ"ב שם): ..בימיה"מ.. עולם כמנהגו נוהג וזש"נ בישי"ב וגר זאב עם כבש כו' משל כו' שיהיו ישראל יושבין לבטח כו' ובימיה"מ יודע לכל לאיזה דבר הי' משל כו'. וביאר הרמב"ם עצמו - דבריו בזה (מאמר תה"מ ס"ו): ודע.. שאנו אומרים שהן משל אין דברנו זה החלטי כו' ואם הוא כפשוטו כו'.

ובזה אמרתי - שע"פ מאמר תה"מ להרמב"ם - שאין הכרח כלל לומר שהרמב"ם פליג על כל אלה ששטתם שגר זאב אינו משל, ולהרבות מחלוקת, אלא שלדעתו - ב' תקופות לאחר הגאולה דמשיח ודאי וכו'. וג"ז כבר נדפס.

אבל בכל אופן - כנ"ל - אין לזה שייכות כלל לבי' אתחלתא דגאולה."

בכבוד ובברכה

מזכיר

באיזה חתונה אפשר לנגן ניגוני חב"ד?

By the Grace of G-d
Chanukah, 5727
Brooklyn, N.Y.

Blessing and Greeting:

I am in receipt of your letter, and I hasten my reply as requested, and because time is of the essence in this case.

like

You write that you would/to use some of the published Nigunim of Chabad at your forthcoming marriage, and ask my opinion about it.

My reply is as follows: There could be an advantage, or otherwise, in using these Nigunim, depending on circumstances (a) or (b).

(a) If - as is expected of every Jewish girl and boy who are about to be married - the marriage is entered into with a firm resolution to establish a truly Jewish home, on the foundations of Torah and Mitzvoth, and, likewise of course, the preparations before the wedding are also as they should, with the observance of the laws and regulations of Taharas Hamishpocho (which an orthodox Rabbi has no doubt explained to you), and the Chuppah and Kiddushin is carried out by an orthodox Rabbi with orthodox witnesses, etc. - then the use of the Lubavitcher Nigunim would not only be appropriate, but also desirable and auspicious. For a Nigun is closely linked with the soul of its author and those who have used it on sacred occasions (which is also the reason for the above mentioned condition that everything connected with the wedding should be according to the Torah, since the Torah was their whole life and ideal).

(b) On the other hand, if, G-d forbid, there is a deficiency in the above condition from the viewpoint of the Torah and Shulchan Aruch, the inference is obvious. However, I do not wish to dwell on this, since I feel certain that, judging by your letter, everything isⁱⁿ accordance with the Torah and Shulchan Aruch, and, moreover, that there is a consistent effort to advance in all matters of Torah and Mitzvoth, in accordance with the principle that all things of holiness should be on the ascendancy, as also indicated by the message of the Chanukah lights which are kindled in increasing numbers.

On the basis of this firm belief, I extend to you and your Chosson my prayerful wishes that the marriage take place in a happy and auspicious hour, and that you should both build a Binyan adei ad.

With the blessing of Mazzaltov, *Mazzele*

By

מדוע הכלה מקיפה את החתן בחופה שבע פעמים?

Aleph d'Rosh Chodesh Tammuz 5710
June 15, 1950
Brooklyn, N.Y.

Dear Mr. :

This is in reply to your question regarding the significance of the custom during the marriage ceremony that the bride make seven circuits around the groom under the Chuppah.

The answer to this question, it seems to me, has to cover the following sub-questions: (1) The significance of the circle, (2) its repetition seven times, (3) the bride circling around the groom and not vice versa, (4) the bride then joining the groom, standing by his side within that circle.

I trust the following may give you a satisfactory answer.

It is stated in the Zohar (Part III, 7:2) that marriage, which is a union of two distinct persons, is in reality a union of two halves of the same soul. Each one, when born, possesses but half of that soul which becomes one and complete only in wedlock, through Chuppah and Kiddushin.

This is why marriage is one of the greatest soul-stirring experiences of the bride and groom, for their respective souls have found at last the other half. Something of this joy is experienced, by way of illustration, at the re-union of two close relatives or

June 15, 1950

beloved friends who had been separated for decades.

To a certain extent, therefore, the marriage marks the beginning of a complete and full life, while the pre-marital life of either the bride or groom may be considered in the nature of a preparatory period.

The union of the two parts of the same soul is not a union of two identical halves which make one whole. But they complement each other, each of them enriching the other with powers and qualities which hitherto were not possessed by him or her. For the "masculine" and "feminine" parts of the soul have basic differences, reflecting, broadly speaking, the ^{character} ~~personality~~ differences of the sexes. One such difference is what our Sages called "the nature of the male to conquer," i.e. the propensity of the male to conquer new 'provinces' ^{in business, profession, science etc} ~~outside~~ his home. This quality is generally not found in the female. On the other hand, the woman is called in our sacred literature the "Foundation of the House," for within the house her personality and innermost qualities are best expressed and asserted (Psalms 45:14).

It has been mentioned earlier that marriage, in a sense, marks the beginning of a full life. The wedding ceremony reflects this by an allusion to the beginning of all life, especially human life. The Blessings of Betrothal (Birchoth Hanesuin) also begin with a reference to the creation of the first man, the first woman, and their wedding.

Ever since the Creation of the world, human life has been based on the seven-day cycle. G-d created the world in six days and hallowed

June 15, 1950

the seventh as a day of rest. Man was then commanded to work for six days of the week, but to dedicate the seventh as a Sabbath unto G-d. When a Jew is about to set up a home and begin a full life, it is fitting that this basic principle of a happy life should be symbolized during the wedding ceremony. Hence the "Seven Days of Feasting," and the "Seven Blessings" (Sheva Berachoth). This brings us also to the seven circuits of the bride around the groom.

Bearing the above in mind, as well as the earlier introductory remarks concerning the basic character differences between the male and female, the ceremony of the seven circuits which the bride makes around the groom suggests the following explanation:

The groom, who takes the initiative in bringing the union to fruition, is initially the center of the new Jewish home. He is the first to take his place under the Chuppah. When the bride is led to the Chuppah, she proceeds to make a circle around the groom. This symbolizes the delineation (in space) of their own world within the outer world, with her husband-to-be as its center. She continues to make circuits one after the other seven times, symbolizing that she, the "Foundation of the House," founds an edifice that would be complete on the first day of each and every week to come as of the second, third, etc., to the end of all times and seasons, a lasting and 'eternal edifice' (with the infinity of the "cycle"). Her own contribution to this sacred union is also implied in the fact that she makes the circuits around the groom.

Having completed the seven circuits, she stands beside her

June 15, 1950

husband-to-be in the center of the circle, for after the preparations for the building of their home, both of them, the husband and the wife, form its center. From here on, throughout the entire ceremony, both the bride and groom form the center of the holy ceremony, like a king and queen surrounded by a suite of honor. Their lives become united into One full and happy life, based on the One Torah with its precepts, given by the One G-d.

With all good wishes and kindest personal regards,

Very sincerely yours,

רבי מנדל שניידער

Rabbi Mendel Schneerson

RMS:nm

Notes:

- Page 1 (*). This does not mean, of course, that is half a soul in every respect, but in the sense that in some respects, viz. the setting up of a home, an individual is but a "half," and his soul is likewise a "half."
- Page 3 (*). This is expressed, e.g. by the saying of our Sages that "it is the custom of the man to seek a wife." During the marriage ceremony this is symbolized by the fact that the groom declares "Harei at, etc." (Be thou betrothed unto me, etc.), while the bride remains silent.

לסיים בתודה

חוד וזכות נעים לסיים בתודה לכל אלה שברכו ליום ההולדת, ובלשון המסורתי: כבר מלתייהו
זכאטן גאס זומי: פדג / מאימא מאאואג ואדוכה (זאמ) אנפיק
דדלונת הטמ הארוקג על היעניק

חוב וזכות נעים לסיים בתודה לכל אלה שברכו ליום ההולדת, ובלשון המסורתי: כבר מלתייהו
אמורה ואברכה (השם) מברכיך בברכת השם המרובה על העיקר

לזכות

החתן התמים הרב **יהודה שי**

והכלה המהוללה מ' **חנה תחי**

לוי

לרגל נישואיהם בשעתומ"צ

יום חמישי ג' ניסן ה'תשס"ז

נדפס על-ידי הוריהם

הרה"ת ר' **משה חיים** וזוגתו מרת **דאבא שי**

לוי

הרה"ת ר' **אברהם** וזוגתו מרת **צפורה שי**

סימפסאן

וזקניהם

הרה"ח הרה"ת ר' **שלום מנחם מענדל** וזוגתו מרת **רחל שי** **סימפסאן**

ומרת **שרה רעלקא תחי** וולוסוב